

Passa la Companyia

Per Maria Ibars Ibars

Pels camps ressecs avança
formant dos seguicis la Companyia
homes i dones; que aquell que hi s'atansa
hi roman nit i dia
per retre honor al Déu que ofés havia.

On el poble ja es veu,
per al capvespre aixequen l'entaulat
si els és possible de flors adornat;
que entre flors sentí Déu
Vicent Ferrer en la seua ciutat.

Puja el frare i predica
amb veu de plata que, irat, és com tro
pels munts i simes donant el ressó;
conjur que santifica
i anega l'ànima en forta unció.

Fina el sermó i la gent
convulsa està amb dolor que romp el cor.
Els pits esclaten de penediment
que assaona el viu plor
per aquell bé que mai no mor.

De genolls, remordida,
la mercé demana del perdó etern
que tornarà feliç sa trista vida.

Pel temor de l'Infern
els flagel·lants donen sang dolorida.

El Sant, l'hora aplegada,
la campana dels miracles va sonar;
i desfila heroica una gentada
d'algun sentit privada,
o malalts que salut volen trobar.

Passa la Companyia
pels camins en pols fugint dels retards.
Entre els dos seguicis, per nit i dia
del frare relluïa
d'hàbit blanc, pur, com florida de nards.



Sant Vicent, en el Mercat

Clarí del Juí Final,
flama del temor de Déu,
del Pare Vicent la veu
vola al vent primaveral,
i brollant en el cabdal
de sa immortal eloqüència,
sembla flors de penitència,
i lógra que els valencians
se miren com a germans
en el Mercat de València.

Vicent Ramírez Bordes



3

QUINTETES

«Lo Rat-Penat», Societat d'Amadors de les Glòries Valencianes, obrí un «Coucurs de Quintetes vicentines» durant el mes de febrer pròxim passat. L'organitzà la Secció de Literatura i Filologia que sota el nom de *Tertúlia «Nostra Parla»* es reunix els dissabte i congrega poetes, escriptors i amics de la nostra llengua. Es reberen més de cinquanta quintetes i els qui hi assistiren el dia 25, darrer dissabte del mes, votaren per emanimitat a favor de la quinteta del P. Rubert. Se'n recomanaren dues altres més.

Heus ací les tres composicions escollides:

El títol més eminent
—entre tants com ostentá
nostre Pare Sant Vicent—
fón escriure en valencià
i així parlar a la gent.

R. P. Bernardí Rubert. O. F. M.



Qui ens dóna l'exemple ver
del que hem de fer vui i demà
és nostre Vicent Ferrer
que va anar pel món sencer
parlant sempre en valencià..

Anónim

Carles Salvador



Geni i flam, la seua verba;
brassa candent, l'esperit...
Caliu, son record, que es serva
d'any en any en la superba
fornalla del nostre pit!

J. Mig

